

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8575/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Јовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Инфостан технологије“ Београд, чији је пуномоћник Милош Вучковић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2299/22 од 01.12.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2299/22 од 01.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2299/22 од 01.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2562/2018 од 09.03.2022. године, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском пуномоћника тужиоца од 06.06.2019. године (став први изреке). Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је извршење одређено закључком о извршењу јавног извршитеља Милоша Думића из ... ИИвк бр. ../2013 од 27.03.2013. године и закључком јавног извршитеља Горана Веселиновића из ... ИИвк бр. ../2014 од 25.03.2014. године недопуштено (став други изреке). Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати укупан износ од 736.422,27 динара са законском затезном каматом и то на појединачне месечне новчане износе од доспелости до исплате (став трећи изреке). Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 76.500,00 динара (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2299/22 од 01.12.2022. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена је пресуда Другог основног

суда у Београду П 2562/2018 од 09.03.2022. године, у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђење недопустивости извршења и исплата износа од 736.422,27 динара које је тужилац платио као пријављени корисник комуналне услуге. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу са судском праксом и правним схватањима. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, она је усмерена на разрешење конкретног спора што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произлази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.07.2015. године, а преиначена је 06.06.2019. године. Првостепена пресуда је од 09.03.2022. године, а другостепена од 01.12.2022. године.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**